

OD ISTOG AUTORA

LUNA – MLAD MESEC

LUNA – VUČJI MESEC

LUNA MESEČEV OSVIT

IJAN MEKDONALD

Preveo
Goran Skrobonja

■ Laguna ■

Naslov originala

Ian McDonald

LUNA

MOON RISING

Copyright © Ian McDonald 2019

Translation copyright © 2021 za srpsko izdanje, LAGUNA

LUNA
MESEČEV OSVIT

Sadržaj

<i>Dramatis personae</i>	9
ŠTA SE SVE DOGODILO	13

BLIŽA STRANA MESECA

Jedan.	19
Dva.	37
Tri	48
Četiri.	71
Pet	79
Šest.	95
Sedam	113
Osam	138
Devet.	143
Deset.	161
Jedanaest	179
Dvanaest.	196
Trinaest	199

Četrnaest	224
Petnaest	256
Šesnaest	275
Sedamnaest	283
Osamnaest	295
Devetnaest	312
Dvadeset	331
Dvadeset jedan	350
Dvadeset dva	361
Dvadeset tri	374
Dvadeset četiri	389
Dvadeset pet	409
Dvadeset šest	415
Dvadeset sedam	433
Rečnik	463
Lunarni kalendar	467
O piscu	469

Dramatis personae

KORTE

Lukas Korta: Mesečev Orao

Lukasinjo Korta: sin jedinac Lukasa Korte

Arijel Korta: nekadašnja pravica na Klavijevom sudu

Vagner Korta: otuđeni brat Lukasa Korte, Mesečev vuk

Robson Korta: sin Rafe Korte i Rejčel Makenzi, pod zaštitom
Vagnera Korte

Luna Korta: kći Rafe Korte i Lusike Asamoe

Aleksija Korta: Gvozdena Ruka Lukasa Korte, rođena na
Zemlji

Elis: madrinja Lune Korte

Marina Kalzage: nekadašnja lična asistentkinja i telohranitelj-
ka Arijel Korte, povratnica na Zemlju

Žorže Mauro: muzičar i nekadašnji amor Lukasa Korte

Nelson Medeiros: glavni eskolta Lukasa Korte

TAIJANG

Gospa Sun: Udova iz Šekltona, baba generalnog direktora *Taijanga*

Darije Makenzi Sun: pozno rođeni sin Džejd i Roberta Makenzija, štićenik gospe Sun
Sun Džijuen: generalni direktor *Taijanga*
Amanda Sun: bivša *oko* Lukasa Korte
Tamsin Sun: šefica pravne službe
Džejden Sun: član upravnog odbora i vlasnik rukometnog tima *Sunčevi tigrovi*
Amalija Sun: predstavnica Amande Sun na Univerzitetu Farsajd
Đijang Jing Jue: šefica obezbeđenja *Taijanga*

MAKENZI METALI

Dankan Makenzi: najstariji sin Roberta i Alise Makenzi, generalni direktor *Makenzi metala*
Anastasija Voroncova: *oko* Dankana Makenzija
Apoloner Voroncova: *keđi-oko* Dankana Makenzija
Deni Makenzi: najmlađi sin Dankana i Apoloner; Dankan Makenzi ga je razbaštiniio zbog izdaje
Kimi-Li Makenzi: (nakratko) verenica Irine Efue Voroncove Asamoe

MAKENZI HELIJUM

Brajs Makenzi: brat Dankana Makenzija, generalni direktor *Makenzi helijuma*
Fin Vorn: Prvi Koljač *Makenzi helijuma*
Hosam el Ibraši: Prvi Koljač *Makenzi helijuma*
Rouen Solvejg Makenzi, Alfonso Perestreho, Haime Hernandez Makenzi: funkcioneri *Makenzi helijuma*
Analiza Makenzi: tamna amor Vagnera Korte u njegovom tamnom aspektu

AKA

Lusika Asamoa: omahene Zlatne stolice
Abena Asamoa: studentkinja političkih nauka u kolokvijumu Kaboçon i pravna asistentkinja Arijel Korte

VTO

Valerij Voroncov: generalni direktor *VTO Svemira*
Jevgenij Voroncov: generalni direktor *VTO Meseca*
Sergej Voroncov: generalni direktor *VTO Zemlje*
Irina Efua Voroncova Asamoa: ekologinja i kći iz dinastičkog braka Asamoa/Voroncov

LUNARNA MANDATNA ASOCIJACIJA

Vang Jungćing: kineska delegatkinja u LMA
Anselmo Rejes: delegat iz Fonda za ulaganje kapitala Davenant
Monik Berten: delegatkinja Evropske unije u LMA

UNIVERZITET FARSAJD

Dakota Kaur Makenzi: gazija Fakulteta za biokibernetiku
Doktorica Gebreselasije: lekarka Lukasinja Korte
Rosario Salgado O'Henlon de Ciolkovska: neuspešna gazija, zatočnica Arijel Korte
Vidija Rao: ekonomista i matematičar, nekada bankar u *Vajtejker Godaru*

ZEMLJA

Marina Kalzage: nekadašnja privatna asistentkinja Arijel Korte

Kesi: sestra

Oušan: sestričina

Vivir: sestričina

Skajler: brat

OSTALI

Marijano Gabrijel Demarija: direktor Škole sedam zvona,
koledža za ubice

Hejder: najbolji drug Robsona Korte

Maks i Ardžun: Hejderovi staratelji

ŠTA SE SVE DOGODILO

Rat između *Makenzi metala* i *Korta helija* slomio je moćnu porodicu Korta i preživeli su se raštrkali na sve strane. Arijel Korta, paralizovana od struka naniže posle pokušaja atentata, beži u anonimnost visina Meridijana sa svojom telohraniteljkom i najboljom prijateljicom Marinom Kalzage, dok je u lunarno društvo ne vrati poziv Džonatona Kajodija, Mesečevog Orla, da bude njegova jedina iskrena savetnica u mnoštvu neprijatelja koji bi da ga svrgnu s vlasti. Vagner Korta, vuk, izdržava se kao radnik na solarnom pojasu *Taijanga* – opasaču sačinjenom od solarnih panela oko Mesečevog ekvatora. Njegov život odvija se na smenu između rada sa ekipom saradnika i njegovog vučjeg čopora sve dok ne postane čuvar i zaštitnik Robsona Korte, koga je kao taoca držao Brajs Makenzi, finansijski direktor *Makenzi metala*. Sada on mora da bira između svoje vučje prirode i brige o ranjivom Robsonu. Lukasinjo i Luna Korta su bezbedni pod zaštitom porodice Asamoa u Tveu, premda Lukasinju smeta to što ne može slobodno da se kreće. A Lukasinjov otac Lukas preduzeo je korak najsmeliji od svih. Na Mesecu misle da je mrtav, ali on je umakao u orbitalnu letelicu VTO i za godinu dana se preobrazio u nešto što se smatralo nemogućim:

čoveka rođenog na Mesecu i sposobnog da preživi Zemljinu gravitaciju. Ne zadugo – taman toliko da učvrsti sporazume koje je sklapao dok je leteo između Meseca i Zemlje. On osniva konzorcijum zemaljskih država, korporacija, fondova za ulaganje kapitala i sa Voroncovima i njihovim orbitalnim masenim pogonom kao smrtonosnim svemirskim oružjem želi da uzme natrag ono što je oteto od njegove porodice. Sa sobom dovodi i Aleksiju, prvu pripadnicu porodice Korta koja je rođena na Zemlji i koja se usudila da se suoči sa slavom i stravom Meseca.

Da bi uspeo, Lukas najpre mora da poseje zbrku. Njegova majka Adrijana, osnivačica *Korta helija*, ubacila je kod za napad u kontrolni sistem Topionice, ogromne livnice Makenzijevih na železničkim šinama. Jednostavna komanda – koju je dala Aleksija pošto Lukas umalo nije umro usled lansiranja sa Zemlje – uništava Topionicu. Ima žrtava, među kojima je i Robert Makenzi, generalni direktor *Makenzi metala*. Njegovi sinovi Dankan i Brajs bore se za kontrolu nad kompanijom. Dankan kontroliše tradicionalnu industriju prerade, a Brajs poslovanje sa helijumom 3 preotetim od Kortâ. Njihov žestoki građanski rat preti da proguta ceo Mesec i destabilizuje ključno tržište helijuma 3 od kojeg Zemlja zavisi. Lukas dobija priliku i napada. Mesec je industrijska kolonija, a ne nacionalna država; on nema odbrambene snage. Bobbene jedinice spuštaju se iz orbite da jurišaju i zauzmu glavne infrastrukturne tačke, maseni pogon VTO preti čitavoj bližoj strani Meseca, Zmajevi pružaju otpor, ali kada započne opsada Tvea, najvažnijeg poljoprivrednog mesta za ceo Mesec, preostaje samo predaja zbog mogućnosti umiranja od gladi.

U tom haosu Lukasinjo i Luna beže iz opkoljenog Tvea, ali ostaju nasukani na površini, samo sa jednim putem do sigurnosti, opasnom stazom na rubovima invazije. Kad dođe do oštećenja Luninog odela, Lukasinjo joj daje svoje poslednje udisaje vazduha. Ona ga dovodi na bezbedno, ali može li čak i jedan Mesečev trkač da preživi tako dugo bez kiseonika?

Zemaljske mašine i plaćenici okupiraju Meridijan. Džonatan Kajodi je bačen kroz prozor, a Lukas Korta, sopstvena senka, fizički propao zbog surovog okruženja za vreme posete Zemlji, postaje Mesečev Orao sa Aleksijom kao Gvozdenom Rukom. Prvi posao mu je da pokuša da privoli Arijel sebi, ali ona odbija, iako zbog toga dolazi u veliku opasnost. Sva Četiri Zmaja žele nešto što bi koristili za ucenjivanje i Korte su prirodni taoci za to. Brajs Makenzi pokušava da uhvati Robsona Kortu, ali biva u tome osujećen. Vagner i Robson beže u relativnu sigurnost Teofila na Moru spokojstva.

Lukas Korta trijumfuje. Mesec je njegov: šta će sada učiniti s njim?

JEDAN

Osam ljudskih figura prati kovčeg preko Mora plodnosti. Četiri ga nose, po jedna kod svake ručke; četiri stražare raspoređene na glavnim stranama sveta: severu, jugu, istoku i zapadu. Vuku noge u teškim oklopnim tvrdim odelima. Čizme im visoko dižu prašinu. Pri nošenju kovčega, sve je u koordinaciji, a nosači još nisu naučili potreban ritam. Posrću, trzaju se, ostavljaju zamrmljane tragove, zamazane stope na regolitu. Kreću se kao ljudi nenaviknuti da koračaju po površini Meseca, nenaviknuti na odela koja nose. Sedam belih odela-oklopa i jedno, poslednje, skerletno i zlatno. Na svakom belom odelu je amblem kojemu nije ni vreme ni mesto: mač, sekira, lepeza, ogledalo, luk, srp. Vodeća figura hoda uz pomoć sklopljenog kišobrana, sa srebrnim šiljkom i ljudskim licem na dršci, čija je jedna polovina živa, druga od gole kosti. Šiljak precizno buši rupe u regolitu.

Na Moru plodnosti nikad nije padala kiša.

Na kovčegu je okrugli prozor. To bi bilo nepriлично za mrtvački sanduk; ovo nije mrtvački sanduk. Ovo je kapsula za medicinsko održavanje života, projektovana za zaštitu i očuvanje povređenih na Mesečevoj površini. Iza prozora je lice mladića smeđe puti, sa visokim jakim jagodicama, gustom

crnom kosom, punim usnama, sklopljenim očima. To je Lukasinjo Korta. U komi je već deset dana; tih deset dana protreslo je Mesec do same srži poput kamenog zvona. U tih deset dana Orlovi su se survali i vinuli, meki rat se vodio i bio izgubljen na kamenim okeanima Lune, a stari Mesečev poredak zbrisan je novim poretkom Zemlje.

Te nezgrapne ljudske prilike su sestre Gospodara Sadašnjice i one nose Lukasinja Kortu u Meridijan. Sedam sestara, plus jedna; figura na začelju u neprikladnoj skerletnoj i zlatnoj boji. Luna Korta.

„Zna li se šta o brodu?“ Mai de santo Odunlade osujećeno cokće i zagleda oznake prikaza na viziru kacige, u pokušaju da prepozna ko je to pitao. Sestrinstvo Gospodara Sadašnjice po svojoj doktrini izbegava mrežu. Upoznavanje interfejsa oklopnog odela oštar je zaokret u tome. Mai de santo konačno prepoznaje madrinju Elis kao onu koja je progovorila.

„Uskoro“, kaže mai Odunlade i podiže kišobran kako bi pokazala na istočno obzorje gde će se spustiti brod iz Meridijana. Kišobran je znamenje Začetnika Ošale. Zajedno s mačem, sekirom, ogledalom, lukom, lepezom, srpom, on je instrument oriša. Sestrinstvo ne nosi samo usnulog princa već i svete ambleme. Svi Santinjosi shvataju simboliku. Žoao de Deus više nije grad svetaca.

Brod se približava, kaže majčino odelo. U istom trenutku obzorje kao da skače u nebo. Roveri. Desetine njih. Brzi, odlučni, sve bliži. Viziri svetlucaju stotinama sjajnih crvenih kontakata.

Makenziji su tu.

„Hrabro, sestre“, uzvikuje mai Odunlade. Povorka korača napred prema liniji bleštavih farova. Svetla zaslepljuju, ali ona ne želi da podigne ruku kako bi zaklonila oči.

Mai, brod sleće, kaže odelo.

Jedan rover izbija iz obruča i zanosi se ispred mai Odunlade. Ona podiže visoko sveti kišobran. Povorka se zaustavlja. Sedišta se spuštaju, sigurnosne šipke podižu, ljudske prilike u zeleno-belim

spoljnim odelima *Makenzi helijuma* skaču na regolit. Posežu za futrolama na leđima i izvlače duge predmete. Puške.

„Ovo se ne sme dozvoliti, majko.“

Mai Odunlade se kostreši zbog tako nedoličnog obraćanja. Bez poštovanja, čak nije ni na portugalskom. Pronalazi osobu koja je progovorila na svom viziru.

„Ko si ti?“

„Ja sam Lojsa Divinagrasija“, kaže žena u središtu naoružane potere. „Šef obezbeđenja *Makenzi helijuma*, severoistočna četvrtisfera.“

„Ovom mladiću je neophodna najbolja moguća medicinska nega.“

„Za *Makenzi helijum* će biti čast da ponudi usluge potpuno opremljenog medicinskog centra naše kompanije.“

Šezdeset sekundi do sletanja, kaže odelo. Brod je najsvetlija, najbrža zvezda na nebu.

„Vodim ga njegovom ocu.“ Mai de santo stupa napred.

„To ne mogu da dozvolim.“ Lojsa Divinagrasija spušta ruku na grudnu ploču mai Odunlade. Mai Odunlade odbija ženinu šaku svetim kišobranom, proprativši to udarcem postrance u kacigu. Kakav bezobrazluk. Polimer puca, atmosfera šiklja napolje, a onda se odelo zaceljuje i zatvara.

Puške su uperene.

Sestre Gospodara Sadašnjice primiču se bliže kapsuli za održavanje života. Ogunov mač je isukan, Šangova sekira podignuta, luk, lepeza ivica oštih kao brijač. Kako se orišama može odavati počast ako njihovi amblemi nisu praktično upotrebljivi?

Luna Korta podiže glomazne ruke do visine ramena. Korice se otključavaju, magneti aktiviraju: noževi uleću u njene šake i tamo se gnezde. Svetlost Zemlje je u prvoj četvrti, nisko na zapadnom rubu sveta, u odsevima na ivicama sečiva od meteorskog gvožđa: bojnim noževima Kortâ.

Čuvale smo ih, kazala je mai de santo Odunlade, u sjaju biosvetiljki sobe gde je Lukasinjo ležao u Majčinoj kući. *Dok*

ne dođe Korta koji je smeo, velikog srca, lišen pohlepe ili kuka-vičluka, koji će se boriti za porodicu i hrabro je braniti. Korta koji je dostojan ovih sečiva.

Karlinjos je bio porodični borac. Ovi su noževi pripadali njemu pre nego njoj. Jednom joj je pokazao pokrete, štapićima za jelo umesto sečiva. Uplašio ju je, brzinom, time kako se pretvorio u nešto nepoznato.

Karlinjos je umro na oštricama ovih noževa.

Madrinja Elis stupa između Lune i kruga pušaka.

„Skloni te noževe, Luna.“

„Neću“, kaže Luna. „Ja sam Korta, a Korte seku.“

„Uradi kako ti madrinja veli, svojeglavo dete“, kaže mai de santo Odunlade. „Samo te to odelo čini velikom.“

Luna odstupa sa mrzovoljnim šištanjem, ali ne vraća divne noževe u korice.

„Pustite nas da prodemo“, veli mai Odunlade na zajedničkom kanalu, a Luna čuje kako Makenzijeva odgovara: *Dajte nam Lukasinja Kortu i možete slobodno otići.*

„Ne“, šapuće Luna i tada nju, sestre, kapsulu, koljače Makenzijevih kupa zaslepljujuća svetlost. Sjaj se razlama u stotine zasebnih svetiljki; roveri, prašinarski motocikli, navigaciona svetla oklopnih i elastičnih spoljnih odeli, sve to u jurnjavi preko tamnog regolita. Ogroman oblak prašine diže se iza njih, bacajući Mesečeve duge na prelomljenoj svetlosti Zemlje. Stuštili su se na Makenzije u obruču. U poslednji čas koljači i strelci beže dok klin sačinjen od rovera, spoljnih vozača prašinarskih motocikala i mnoštva goniča u trku cepa stroj Makenzijevih.

Sa antena i katarki, sa snasti i potpornih greda, sa rovera, rančeva na odelima i ramenih nosača, otisnuta na kacigama i grudnim pločama površinskog oklopa, iscertana sprejom, odštampana, naškrabana vakuumskim markerom: polucrna, polubela maska Naše Gospe Hiljadu Smrti, Dona Lune.

Žoao de Deus je ustao.

Klin prašinara širi se u falangu džilita i kopalja. Vozači prašinarskih motocikala drže helebarde ukleštene uz oslonce za stopala. Luna je videla nešto slično u jednoj priči kad je bila veoma mala, ludi delić stare Zemlje: metalni ljudi koji sede na velikim metalnim životinjama, sa dugim kopljima stisnutim ispod mišice. *Oklopljeni vitezovi*, kaže Luni njena pratilja, setivši se dok se ona seća. *Vitezovi kopljanici.*

Plava svetla trepere visoko iznad ušančenih armija: visinski potisnici lunarnog broda VTO manevrišu iznad linija Makenzija do bezbednog mesta za sletanje. Glavni motor ispušta poslednji, kratkotrajni mlaz dok se ružni amalgam rezervoara za gorivo, panela za hlađenje i strukturnih greda spušta.

Oklopne i elastične rukavice stežu držalje kopalja. Džiliti upiru. Prsti se sklapaju oko upravljača prašinarskih motocikala.

„Luna“, kaže madrinja Elis.

„Spremna sam“, kaže Luna. Lunino odelo je pripravno, rezerve energije aktivirane. Dovoljna je reč i ono će potrčati, potrčaće brže nego što bi rođene noge ikada mogle da je nose. Ona zna za šta je sve sposobno standardno odelo: koristila je njegove mogućnosti kada je nosila Lukasinja, anoksičnog, po svim merilima *mrtvog*, u sklonište Boa Viste. „Već sam ovo radila.“

Prašina podignuta sletanjem lunarnog broda guta Santinjose i Makenzije. Madrinja Elis viče: *Kreni, dete.*

Trči, naređuje ona, ali odelo je već u pokretu.

Baš kao i Makenziji. Trenutak iznenađenja je prošao; roveri kreću da zaobiđu konjicu prašinarskih motocikala Santinjosa i preseku put do broda. Pešadija Santinjosa juriša da presretne snage Makenzija i spreči zatvaranje puta.

Telo pada. Ljudska prilika u elastičnom spoljnom odelu izviđa se i ruši. Oklopno odelo se rasprskava u leteće krhotine. Puške Makenzija su otvorile vatru. Kaciga se lomi. Glava leti u krvavi sudar; barjaci Dona Lune padaju, jedan po jedan. Sad Luna vidi krv, komade mesa, telesne tečnosti koje šikljaju u vakuum.